

Fotó: Nagy László

■ **Ki tudott többet Szegedről?**

A legifjabb továbbjutó: Barát János

A Ki tud többet Magyarországról? országos szellemi vetélkedő, Szegedről szóló elődöntőjén a Hajdu és a Rimóczy család versengett egymással. A két csapat közül Hajduék bizonyultak felkészültebbnek, hat pontos fölényrel jutottak tovább a középdöntőbe. A vetélkedőről a győztes csapat legifjabb tagját, az egyetemista Barát Jánost kérdeztük.

■ **Hogyan jött össze a „család”?**

– Édesanyám, dr. Hajdu Ágnes, mint csapatkapitány, Czene Zoltánné Vass Mária segítségével próbált olyan versenyzőket toborozni, akik jól ismerik Szegedet és az országot. Dr. Somorjai Ferenc gimnáziumi tanár és Halmi Emil mérnök ilyen emberek, hiszen mindketten idegenvezetésközpontokért vizsgáltak. Somorjai Ferencnek nemrég jelent meg a Csongrád megye című kötete és most készül a Budapestről és a Magyarországról szóló könyve. Halmi Emi pedig az ipari létesítmények és a sportkérdések ismerője. Ki is Ernőt, a Bálint Sándor művelődési ház igazgatóját főként zenei tájékozottsága miatt hívták meg

a csapatba, nekem pedig a másik stúdióban, az ügyességi feladatoknál kellett helytállni.

■ **Melyik feladat bizonyult a legnehezebbnek?**

– A kérdések nem voltak túl nehezek, inkább az volt kellemetlen, hogy kilencven percig állodogálnunk kellett. Ugyanis a tévések az első percekben elvitték alólunk az ülőgarnitúrát. Az utolsó percekben pedig még a monitoron sem láthattam semmit, mert a verseny vége felé, gyorsan beültettek egy autóra és átvitték a városházára ünnepelni. Így csak utólag tudtam meg, hogy hat ponttal előztük meg a másik csapatot. A legkellemesebb élményem viszont a verseny utáni beszélgetés volt az ellenféllel. A Szeged étterem teraszán késő éjszakáig társalgottunk és ismerkedtünk a másik csapat szimpatikus tagjaival, Hemmert Jánossal, Rimóczy Károlyval, Rimóczy Ritával, Varga Lászlóval és Szabó Enikővel.

■ **Mennyit lehetett megtanulni Szegedről a rövid felkészülési idő alatt?**

– Most fedeztem föl magamnak igazán ezt a várost. A szűk két hét alatt, biciklivel bejártam szinte minden zugát. Most jöttem rá, milyen gyönyörű helyen lakom! A következő dolgunk lesz az Alföld szépségeivel ismerkedni, a középdöntő témája ez a tájegység lesz.

Pacsika Emília

■ **Nem emel árát a Richter**

Nem emeli termékei árát a Richter Gedeon Rt. Gyógyszergyár. Erről a társaság ügyvezetése döntött azt követően, hogy a közelmúltban a kormány jelentősen, 8 százalékkal leértékeltelte a forintot a konvertibilis valutához képest. A tájékoztatás szerint az Rt. nem

kéri az idén a társadalombiztosítótól gyógyszerkészítményei árának emelését. Annak ellenére döntött így a társaság ügyvezetése, hogy a leértékelést követően nagy mértékben drágultak a vegyipari anyagok és a kizsúrolóanyagok is.

■ **Kiállítás a megyeházán Philip Morris és a művészet**

Fotó: Nagy László

■ **Segíthetnek a számítógépek**
Megtalálták a dyslexia okát?

„Élő művészet” címmel kortárs képzőművészeti kiállítás nyílt az elmúlt hét végén a megyeházán. A budapesti székhelyű T-ART művészeti alapítvány ötven alkotója mutatkozott be a szegedi közönségnek. Az alapítvány – melynek fő támogatója a világhírű Philip Morris cég – célja: a művészeti ismeretterjesztés, a különböző művészeti ágak közötti kapcsolat mélyítése, valamint egy kortárs képzőművészeti gyűjtemény létrehozása a fővárosban. A megnyitón jelen voltak többek között az alapítók, Tenk László festőművész és felesége, Tenk Zsófia, valamint a Philip Morris ügyvezető igazgatója, Gregory Courtier. A kiállítást Vastagh Pál igazságügy miniszter nyitotta meg. A látlat megtekinthető: szeptember 23-ig, naponta 10-18 óráig.

Sz. C. Sz.

A sok gyerek, szülő és tanár életét megkeserítő dyslexia (olvadási gyengeség) okait kutató, amerikai ideggyógyászok arra a megállapításra jutottak, hogy kialakulásánál nem látás-, vagy hallásproblémák játszanak döntő szerepet. – Idegi alapon nyugvó orvosi problémával van dolgunk – közölte a kutatócsoport vezetője. Dyslexiások agyát vizsgálva azt találták, hogy míg a jobb agyféltekében a kis és nagy idegsejtek normális keveréke megtalálható, addig a beszéd és olvasási „központokat” rejtő bal féltekében a normálisnál sokkal több a kis sejtek és kevesebb a nagyok aránya.

Mivel a nagy sejtek az információ gyors feldolgozására „szakosodtak” a kis és nagy idegsejtek egyenlőtlen eloszlása a két agyfélteke között akadályozza a gyerekeket a beszédben és az olvasás tanulásában. Vonatkozik ez különösen azokra a szótárokra, amelyek szokatlanul gyorsan képezhető zöngés záróhanggal végződnek. Ebben az esetben valószínűleg a számítógépek nyújthatnak megfelelő segítséget, amelyek ezeket a „gyorshangzókat” lassítva „mondják ki”, időt hagyva a gyerekeknek, hogy a mássalhangzókat meghallják.

■ **A szegedi nyár albuma**
„Maria még most is segít”
– mondja Sass Sylvia

Fotó: Nagy László

Richard Strauss Saloméját, amelynek operaházi premierjét én énekeltem. Az új igazgatással újabb szünet kezdődött, gondolom ez sem tart örökké...

■ **Milyen szerepeket énekelne szívesen?**

– Az Adriana Lecouvreur című Cilea-opera címszerepét szeretném énekelni. Ez a szerep az énekesek Paradicsoma, hiszen egy színésznőt kell eljátszani, csodálatos dolgokat lehet énekelni, sőt még prózát is kell mondani, a Phaedra-monológot. Kacérokodom egy régi szerepálmommal, a Carmennel is.

■ **Most milyen feladatai vannak?**

– Miskolcon lesz koncertem, majd lemezfelvétellel készülök, operaáriákat veszek fel a fiatal és tehetséges muzikusokból álló Erkel Ferenc Kamarazenekarral. Utána Franciaországban Kécskallú-premieret csinálók, majd Manchesterben ugyanezt a szerepet énekelem.

■ **Az 1973-as szófiai énekverseny megnyerése után nagyon fiatalon, üstökös-ként robbant be a nemzetközi operaelőéletbe, sorra nyitott meg Ön előtt a világ legnagyobb operaházai, a kritika is ünnepelte. Később mintha lefékeződött volna ez a szédítő iramú karrier. Úgy alakult a pályája, ahogyan elképzelte?**

– Többet kaptam a pályától, mint amit válni szerettem volna. Tizenhat éves kislánycént egy nagy piros függönyös hatalmas színpadról álmodtam. Ez a Milánói Scala színpada volt, ahol Maria Callas és Renata Tebaldi is énekeltek. Megadott nekem, hogy három premiert énekelhettem – a Manon Lescaut-t Domingóval, a Köpenyt és az Angelica nővért nem kevésbé híres partnerekkel –, s ezzel a non plus ultrát elértem. Az már csak ráadás volt, hogy eljutottam a Metropolitan, a bécsi Staatsoper és a londoni Covent Garden színpadára, ahol tucatnyi premiert, több mint ötven szerepet énekeltem. Mindig az új szerepek meghódításának izgalma érdekelt. Elégedett vagyok azzal, amit elértem. Ami ezután jöhet, az már ajándék.

Hollósi Zsolt

teket játszva elsajátítottam. Hétéves lehettem, amikor indultunk a Balatonra, s mondták a szüleim, hogy a Szaxónia-expresszel megyünk. Erre nyafogni kezdtem, hogy nem akarok összhangzattanozni, mert azt hittem, hogy a Szaxónia valamilyen összhangzattannal kapcsolatos szakzsó. A gyerekeri játékos, mégis komoly zeneanalízis mellé a már a Jóisten adománya, hogy abszolút hallásom van, így modern dolgokat is borzasztó könnyen intonálok.

■ **Önt a hetvenes évek végén sokan Maria Callas méltó utódjának nevezték, s nagy szexuáció volt, hogy a zárkózottan élő nagy diva is fogadta. Gyakran gondolt erre a találkozáásra?**

– Vele még ma, hosszú évekkal a halála után is állandó kapcsolatban állok. Egyszer egy alkalommal, a párizsi lakásában találkoztunk. Négy-öt órán keresztül beszélgettünk, sokat énekeltem, tanácsokat adott. Felajánlta, hogy minden hónapban menjek ki hozzá Párizsba, mert tanítani szeretne. Találkozásunk után még körülbelül fél évet élt. Később nagyon bántott, hogy nem mondtam el neki világosan, hogy nem azért nem megyek, mert nem szeretnék, vagy nem innám szomjasan azt, amit ta-

nítana, hanem azért nem, mert Magyarországon akkoriban gyakori nyugati utazáshoz – ha nem dolgozni mentem – szinte lehetetlen volt útlevelet kapni. Arról nem is beszélve, hogy anyagilag ki fedezte volna a párizsi utazásaimat, amikor még alberletben laktam... Azóta is nagyon gyakran visszagondolok a beszélgetésünkre. Ha lehetett négy-öt órába süríteni egy élet tapasztalatát, akkor ő átadta nekem. Rengeteg hangfelvételt őrzöm, olyanokat is, amelyeken próbál, gyakorol, élő előadások felvételeit is, amelyek izgalmasabbak a nagy, hivatalos, stúdiókörülmenyek között készült felvételeknél. Ezeket szinte iszom. Megmaradt közöttünk egy „Maria, segíts!” - kapcsolat. Sokszor az ő technikai megoldásait hallgatva jövök rá a számomra is megfelelő énekeztékai megoldásra. Maria még most is tanít, most is segít.

■ **Az Operaházhoz most milyen kapcsolat fűzi?**

– Hét évig voltam tagja, majd utána sokáig minden évben meghívott vendégként legálább két-három előadást énekeltem. Petrovics Emil igazgatása alatt volt 2-3 éves szünet az eredeti nyelvű operajátszásokkal kapcsolatos vitánk miatt, de később ő maga volt, aki felajánlta életem szerepálmát,